

ಅಚಾನಕ್ ಬಂದಿಳಿದ ಮುಧಿನ ಮೊಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲಿ ಪೇರೇರಾ ಮುಷಿಯಿಂದ ಕುಣಿದಾಡಿಯಿಂತ್ರಾ. ಸಂಚೇಯವರೆಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರೊಣ್ಣು ಇವ್ವಪಡುವ ಹಾಡ್ಯಗಳ ತಯಾರಿಯ ಭರಾಟೆ. ಸಂಜೆ ದಿನ್ನರೂ ಚೇಳಬಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾ ಕೂಡು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ‘ಅಜ್ಞೀ’ ಅಂತ ಮಾತು ತೆಗೆದ ಮೊಮ್ಮೆಗಳು ಏನೂ ಮಾತಾಡದೆ ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತಾಗ, ‘ಏನು ಬಂಗಾರ? ಏನು ಹೇಳಬೇಕಿದೆ ನಿನಗಿ?’ ಅಂದರು. ‘ಅದು...’ ಅಂದಾಗ, ‘ಏನದು?’ ಅಂದರು. ‘ತಡಿ, ಈಗ ನಂಗೆ ಮಾತಾಡಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೋಲ್ಲಿನೀ’ ಅಂದು ಉಗುಳು ನುಂಗಿಕೊಂಡಳು. ಅಜ್ಞಿ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹರೆಯಿದ ಮೊಮ್ಮೆಗಳ ಒಳಗುದಿ, ಅಹವಾಲು ಎಂಥಧಿರುತ್ತೇಂದು ಉಂಟಿಸಬಲ್ಲವಾಗಿದ್ದಳು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಅಜ್ಞಿ ತಾತ ಮಲಗಿದ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಮುತ್ತಿಗೊಂಡು ಮೇಸೇಜ್ ಹಾಕಿದಳು – ‘ಬರೀಯ ನಾನು ಮೈ ಸೂರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ’ ಅಂತ. ‘ಓ... ಯಾವಾಗ ಬುದೆ? ನಂಗೆ ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದೇನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದತೇ?’ ಅಂತ ಮರು ಮೇಸೇಬಿಸಿದ. ‘ಈಗ ಬರೀಯ ಇಲ್ಲ... ಅಷ್ಟೇ’ ಅಂದಳು. ‘ಈಗ ಬಂದೆ, ಏದು ನಿಮಿಷ’ ಅಂತ ಒಕ್ಕಣಿಸಿದ.

ರಾತ್ರಿ ಹಕ್ಕರ ಸಮೀಪದ ಸಮಯ. ವರಾಂಡ ಹೆಚ್ಚಿಲು ತೆರೆದಿಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಕ್ಕದ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅವನನ್ನು ನಿರ್ಶೇಷಣೆಯಿಡಿದಳು. ಹೇಳಿದರೆ ಬದೇ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಬಂದ. ರಾತ್ರಿಯು ದುಷಣಿನಲ್ಲಿನಿಂದ ವನನ್ನು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ನಾನುನಕ್ಕು, ‘ಹಲೋ’ ಎಂದಳು. ‘ಹಲೋ ಅದೇನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದತೇ?’ ಅಂದವನ ಮಾತನ್ನು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ತಡೆಯುತ್ತಾ, ‘ನಿನ್ನನೇ ನೋಡಲು ಬಂದೆ’ ಅಂದಳು. ಅಜ್ಞರಿಯಿಂದ ಹುಬ್ಬೀರಿಂದ, ‘ನನ್ನನ್ನ?’ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಎದುರಿನ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. ‘ಎಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಿ ತಾತಾ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದವನಿಗೆ ಏರಡೂ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಕೆನ್ನೆಯ ಪಕ್ಕವಿಟ್ಟು ಕತ್ತು ಬಾಗಿಸಿದಳು. ‘ಓ... ಹೊದಲ್ಲ ಹೊತ್ತು ತುಂಬಾ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲ ಸರಿ... ಅದೇನು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದು?’ ಅಂದ.

‘ಅದೂ... ನಂಗೆ ಮರ್ದು ಮಾಡಬೇಕಂತಿದಾರೆ ಅಮೃ; ಮೋನ್ಸೆ ಅವರ ಸಂಬಂಧದ ಹುಡುಗನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆಯಿದ್ದು’ ಎಂದು ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿತ್ತಾ ಅವನ ಮುಖವನ್ನೇ ಗಮನಿಸಿದಳು. ಬಣ್ಣಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದವಂತೆನಿಂತಿರುತ್ತಾಗಿ. ಅವನು ತುಸು ನೀರಿಸಿದಾಗಿ, ‘ಹೌದ? ವರಿಗುಡು, ಹುಡುಗ ಚೆನ್ನಾಗಿದಾನಿ?’ ಅಂದ. ‘ಹುಂ... ಚೆನ್ನಾಗಿದಾನೆ’ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಪರೀಕ್ಕ ನೋಟಪ್ಪೆಗಾದನ್ನು ಅವನತ್ತು ತೂರಿದಳು. ‘ಸರಿ, ಏನು ಮಾಡ್ಯಾಂಡಿದಾನೆ’ ಅನ್ನುವಾಗ ಅವನ ದನಿ ತುಸು ಏರಿಳಿತ ಕಂಡಿತ್ತೇನಿಸಿತ್ತಾಗಿ. ‘ಅವನು ಎಂ.ಎಸ್. ಮಾಡಿ ಸಿಯಾಟ್‌ಲ್ ನಲ್ಲಿ ಸೇಟ್‌ಲ್ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಮೃಕ್ತಿಣಾಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ. ಹೇರಂಟ್‌ ಕೊಚೆನ್ನಾಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ’ ಅಂದಳು. ಅರ್ಕಣ ಮೊನ್ವಾದವನು, ‘ಯೂ ಆರ್ ಎನ್ ಏಂಜಲ್’ ನಿಗೆ ಅಡಕ್ಕಿಂತ ಕಮ್ಮಿ ಸಿಗಬಾರದು; ಯೂ ಡಿಸ್ಪೋರ್ಡ ದ ಬೆಸ್ಟ್ ಇಂ ಲೈಫ್’ ಎನ್ನುವಾಗ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಂತು ಲೇಣಿಗಾಗಿ ತುಂಬಿದ್ದು ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಮಂದಬೆಳಕ್ಕೂ ಅವಳಿಗೆ ಗೊಳಿಸಿತ್ತಾ. ಈಗವಳು ಆಡ್ರಾವಾಗಿ, ‘ನಿನು ಸ್ನಾಲ್ ಅಪ್‌ಸೇಟ್’ ಆದ ಹಾಗೆನಿಸುತ್ತೇ, ಹೌದ?’ ಅಂದಳು. ಅವನ ಕಣ್ಣಿಂದ ಪಟ್ಟಪಟನೆ ಹನಿಯುದುರಿತು. ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ, ‘ಇಲ್ಲ... ಹಾಗೇನು ಇಲ್ಲ. ವರಿ ಹ್ಯಾಪಿ ಫಾರ್’ ಯು’ ಅಂದ. ‘ಹ್ಯಾಪಿಯಾದ ಮುಖವ ಇದು? ವೈ ದು ಯು ಹ್ಯೆಡ್ ಯುವರ್’ ಸೇಲ್ಫ್?’ ಅಂತ ಸಮಾಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲಗ್ಗೆಯಿಂದ ಕಂಬನಿಯನ್ನು ತೊಡೆದುಕೊಳ್ಳಿತ್ತಾ, ‘ಬ್ಲೂಸ್ ಹಾಗೆಲ್ ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿಬೇದೆ. ನಿನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಅಮೆರಿಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುತ್ತಿನಲ್ಲ ಅಂತ ಅಳು ಬಂತು ಅಷ್ಟೇ. ನಿನು ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇದ. ಅಮ್ಮೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಹುಡುಗ... ವೆಲ್ ಸೇಟ್‌ಲ್, ಮದುವೆ ಮಾಡ್ಯಾಂ... ಆಲ್ ದ ಬೆಸ್ಟ್’